

Usunięcie braku formalnego skargi kasacyjnej a konieczność złożenia pisma procesowego

23.7.2026 - | Sąd Najwyższy

Postanowieniem z 15 lipca 2026 r. Sąd Najwyższy, na skutek zażalenia skarżącego, uchylił postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej.

Skarżący wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji, dołączając do niej dwa odpisy tego pisma. Sąd Apelacyjny wezwał skarżącego do uzupełnienia braków formalnych skargi przez „wskazanie numeru PESEL pozwanego, nadesłanie 1 odpisu skargi kasacyjnej i złożenie pełnomocnictwa upoważniającego do występowania przed Sądem Najwyższym”. W odpowiedzi profesjonalnie reprezentowany skarżący wskazał w piśmie swój numer PESEL, a wraz z pismem nadesłał dokument pełnomocnictwa oraz odpis skargi. Do pisma usuwającego braki nie dołączono jego odpisów.

Po upływie terminu do usunięcia braków skargi kasacyjnej Sąd drugiej instancji odrzucił tę skargę. Wskazał przy tym, że braki określone w ww. wezwaniu nie zostały usunięte, gdyż pismo uzupełniające braki skargi kasacyjnej samo było dotknięte brakami. Nie załączono do niego bowiem odpisów, a tym samym braki określone w wezwaniu nie zostały usunięte. Sąd powołał się w tej kwestii na wyrażone w uchwale SN z 29 lipca 2003 r., III PZP 10/03, OSNP nr 3/2004 poz. 43, stanowisko, że pismo, które samo dotknięte jest brakami formalnymi, nie może usunąć braków formalnych innego (wcześniejszego) pisma.

Sąd Najwyższy, uwzględniając zażalenie wniesione na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, zwrócił uwagę, że skarga kasacyjna była w istocie dotknięta tylko jednym brakiem – niedołączeniem wymaganej liczby odpisów skargi. Oprócz odpisu dla strony przeciwnej skarżący powinien był bowiem dołączyć do skargi dwa jej odpisy przeznaczone do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego (art. 398⁴ § 4 k.p.c.). Pozostałe braki w istocie nie wystąpiły, wobec czego nie mogły uzasadniać odrzucenia skargi kasacyjnej. Z uchwały – zasady prawnej – SN z 14 maja 2025 r., III CZP 39/23, OSNC nr 3/2026, poz. 20, wynika bowiem, że skarga kasacyjna nie musi spełniać wymagań przewidzianych w art. 126 § 2 k.p.c. dla pierwszego pisma w sprawie. Tym samym pominięcie przez skarżącego numeru PESEL nie mogło być potraktowane jako brak formalny skargi. Z kolei kwestia umocowania osoby wnoszącej skargę kasacyjną do działania w imieniu skarżącego wynikała już z dokumentu pełnomocnictwa dołączonego do akt sprawy przed wniesieniem wspomnianej skargi.

W konsekwencji dla oceny prawidłowości postanowienia w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej rozstrzygająca była ocena, czy skarżący zdołał usunąć brak skargi kasacyjnej w postaci niedołączenia do niej wymaganej liczby odpisów. W tej mierze stwierdzono, że brak został usunięty – skarżący przesłał bowiem Sądowi Apelacyjnemu odpis skargi kasacyjnej.

Zarazem Sąd Najwyższy wyjaśnił, że pismo stanowiące uzupełnienie braku formalnego innego pisma stanowi w istocie uzupełnienie pierwotnego, wybrakowanego dokumentu – i wraz z nim podlega doręczeniu innym osobom, wobec czego na zasadzie określonej w art. 128 § 1 k.p.c. należy dołączyć do niego także odpisy. Rzecz jednak w tym, że braki pisma procesowego mają różną naturę. Usunięcie niektórych z nich wymaga złożenia pisma procesowego (które – z natury rzeczy – musi zawierać stosowną liczbę odpisów). Mogą jednak wystąpić braki, których usunięcie następuje bez

konieczności składania takiego pisma, np. w przypadku podpisania niepodpisanego pisma w budynku sądu lub uiszczenia brakującej opłaty sądowej.

In casu pismo nadesłane przez stronę skarżącą powinno być ocenione jako pismo przewodnie, a nie jako pismo merytorycznie uzupełniające braki skargi. Jedyny element merytoryczny tego pisma, sprowadzający się do podania numer PESEL, nie odnosił się bowiem do rzeczywiście istniejącego braku formalnego skargi kasacyjnej. Wobec przedłożenia jednego odpisu skargi kasacyjnej, zgodnie z treścią zarządzenia w przedmiocie usunięcia braków skargi, Sąd Apelacyjny dysponował kompletem dokumentów umożliwiających nadanie skardze kasacyjnej prawidłowego biegu. Do usunięcia tego rodzaju braku nie było niezbędne przesłanie do Sądu Apelacyjnego pisma przewodniego w określonej liczbie odpisów (wraz z załącznikami w postaci kolejnych odpisów skargi), gdyż pismo to miało charakter czysto techniczny, tj. służyło ułatwieniu sądowi identyfikacji sprawy, do której przesłano brakujący odpis.

W konsekwencji uznano, że zażalenie podlegało uwzględnieniu. Jedyny rzeczywiście występujący w sprawie brak formalny skargi kasacyjnej został bowiem usunięty.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2026 r. z uzasadnieniem (sygn. akt III CZ 190/25)

https://www.sn.pl/aktualnosci/SitePages/Komunikaty_o_sprawach.aspx?ItemID=1321&ListName=Komunikaty_o_sprawach